

[Landbrugsministeren.]

mænd; den Skade, de har lidt paa Grund af det stærke Haglvejr, ja, man kan godt sige næsten Isvejr, der har raset over disse Egne, betyder et forfærdelig stort Tab for dem for indeværende Aar. Men jeg kan i alt Fald ikke foreløbig se, at der er nogen Mulighed for at gennemføre den Opgave, her er Tale om, at man kan magte Konsekvenserne af en saadan Tilskudspolitik, som det her bliver nødvendigt at gennemføre, hvis man skal imødekomme de fremsatte Ønsker.

Man maa jo huske paa, at der ogsaa tidligere er sket noget lignende, selv om det maaske ikke paa dette specielle Omraade nogen Sinde har været saa slem som i Aar, men paa andre Omraader er Landbruget i visse Dele af Landet blevet ramt paa en Maade, som har været lige saa haard for de vedkommende Landmænd, som Tilfældet er her. Det er nødvendigt, at man er konsekvent paa disse Omraader. Hvis man giver Tilskud paa enkelte Omraader, bliver man ogsaa nødt til det paa andre Omraader, hvor Skaden har været lige saa slem for de paagældende.

Det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensen spurgte — Spalte 1535 —, om der ikke var Mulighed for at bevilge et Tilskud til Dige- laget mellem Øland og Atterup. og jeg skal hertil svare ligesom overfor det andet Spørgsmaal, at hvis der var Mulighed for at skaffe de nødvendige Penge, vilde jeg naturligvis meget gerne være med til at give disse Tilskud. Men det undrer mig noget, at Kravet om saadanne Tilskud først og fremmest synes at komme fra Venstremænd, som dog altid er de første til at raabe paa Besparelser og Nedsækeringer af Statens Udgifter baade i Tide og, jeg havde nær sagt, ogsaa i Utide. Det er meget vanskeligt at imødekomme paa begge Omraader. Jeg tror, at det i den kommende Tid bliver nødvendigt at søge at holde Tilskuddene indenfor de Omraader, som giver Beskæftigelse, for paa den Maade ikke alene at hjælpe den paagældende, der faar Tilskud, men ogsaa at aflaste den Arbejdsløshed, der hænger Samfundet saa forfærdeligt.

Overfor de ærede Medlemmer, som i Anledning af det nye Arbejdsraads Nedsættelse er kommet med Anbefalinger om

forskellige Grundforbedringsarbejder i Landbruget, som man mente, det var rimeligt kom ind under dette Omraade, skal jeg i denne Forbindelse sige, at jeg tror, man overfor disse Spørgsmaal maa afvente Arbejdsraadets Undersøgelse af de enkelte Spørgsmaal, men jeg tror for mit Vedkommende, at det, det i Øjeblikket først og fremmest gælder om, er at gennemføre de Arbejder, som hurtigst kan komme i Gang. Det, det gælder om, er at skaffe Arbejde saa hurtigt som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager fremsatte forskellige Besværing og beklagede sig Sp. 1340—41 først over den lange Tid, det tog med Udstykningsbevillinger i Ministeriet. Jeg tror ikke, man kan bebrejde Ministeriet noget i saa Henseende, der gøres, hvad gøres kan, for at disse Bevillinger kan gennemføres saa hurtigt som muligt. Naar det i visse Tilfælde har taget ikke ringe Tid at faa dem gennemført, hænger det efter min Erfaring gennem Undersøgelser af disse Spørgsmaal næsten altid sammen med, at Sagerne, naar de kommer ind til Ministeriet, ikke er tilstrækkeligt oplyst og derfor maa sendes ud til de lokale Myndigheder for at faa forskellige Oplysninger.

Naar det ærede Medlem udtalte, at han havde det Indtryk, at man her ønskede, at alting skulde ordnes i Ministeriet, forstår jeg denne Udtalelse saaledes, at det ærede Medlem ønsker en større Decentralisation, jeg kunde tænke mig, det ærede Medlem havde paa Følelsen, at det var rigtigere at gennemføre noget lignende som i Sønderjylland, hvor det netop ved en Decentralisation overlades til lokale Amtslandinspektører at udføre det Arbejde, som for den øvrige Del af Landet foregaar i Matrikulkontoret. Naar man ikke har ønsket at komme ind paa denne Ordning, er Hovedårsagen den, at Administrationskommissionen i sin Tid meget stærkt advarede derimod, idet den sikkert vilde blive betydelig kostbarere end den nuværende Ordning.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at Udstykningen i visse Tilfælde var sket saaledes, at man havde splittet Gaarde ad paa en Maade, der ikke var rimelig. Noget saadant kan imidlertid ikke ske, efter at Loven af 3. April 1925 er gennemført.

Dernæst besværede det ærede Medlem